

Hortobāgyi László (Hortator):

Exodoom 2011

CD Liner TxT

Az *Exodoom* zenéje nincs a valóság ellen, csak tudatában van annak, hogy a valóság néha elszakad a dolgoktól, és önálló életet kezd élni. És fordítva. Mindenesetre tény, hogy a jelenkori mutáns populáris kultúrában a valóságon túli, vagy inkább a zene kvázitelepatikus közlésén alapuló *flow*-t a kommunikáció magasabb rendű formájának képzelik (ennek neve az *ishin-denshin*). A *moebius*-i tudatra visszacsatolt zene éppen azért képviseli a másvilági poliritmikai és a többdimenziós kétértelműséget, mert csak ezáltal lehetséges az *eL-Horto* típusú kvázitelepatikus párbeszéd a bennünk élő földönkívüliekkel.

így ír erről :

S. Augustinus

(354-430)

CONFESSIUNUM LIBRI TREDECIM

Augustine, Saint, Bishop of Hippo; Raumer, Karl von

Publisher: Gutersloh : Bertelsmann

page 303-304

<https://archive.org/stream/sanctiaugustinic00auguiala#page/302/mode/2up/search/Ecce+respondeo+dicenti>

Ecce respondeo dicenti, Quid faciebat Deus antequam faceret coelum et terram; respondeo non illud quod quidam respondisse perhibetur joculariter, eludens quaestionis violentiam: Alta, inquit, scrutantibus gehennas parabat. Aliud est videre, aliud ridere; haec non respondeo. Libentius enim responderim, Nescio, quod nescio; quam illud unde irridetur qui alta interrogavit, et laudatur qui falsa respondit. Sed dico te, Deus noster, omnis creaturae creatorem. Et si coeli et terrae nomine omnis creatura intelligitur; audenter dico, Antequam faceret Deus coelum et terram, non faciebat aliquid: si enim faciebat, quid nisi creaturam faciebat? Et utinam sic sciam, quidquid utiliter scire cupio, quemadmodum scio quod nulla fiebat creatura, antequam fieret ulla creatura.

*

Augustine, the Saint, Bishop of Hippo.

SANCTI AUGUSTINI
C O N F E S S I O N U M
LIBRI TREDECIM.

AUF GRUNDLAGE DER OXFORDER EDITION

HERAUSGEGEBEN UND ERLÄUTERT

VON

KARL VON RAUMER.

GÜTERSLOH.

DRUCK UND VERLAG VON C. BERTELSMANN.

1876.

http://guo.hu/?page_id=145

Látható, hogy *Szent Ágoston* egyik leghíresebb és a filozófiai fogalmat illetően az egyik legkorábbi elemzése az idő problémájával kapcsolatos, melyről a *Vallomások* (*Confessiones*) XI. könyvében olvashatunk. Ebben az írásban és tapasztalásban nemcsak a tudatnak az időtapasztalatot konstituáló, kognitívan megélt tevékenységét tárja fel, hanem alapvetően az embernek, mint felismert időbeli lénynek a létállapotáról, mint az örök igazsággal kapcsolatban elmélkedik, (véleményem szerint valójában azzal szemben).

Az emberi szellem mindenkori irracionálisának egy újabb - most már kidolgozottabb - önanalíziséhez érkezünk, ahol a *Szerző* láthatóan elfordul az addigi

időelemzésektől és figyelmét a belső időtudat dimenziója felé irányítja.

Ez az a pillanat, ahol a *Kelet* statikus és végtelen kiterjedésű (lét)idő szemlélete elválk a *Nyugat* kaleidoszkóppá széteső, de dinamikusan struktúrált időfogalmától. *Szent Ágoston* korabeli tudatartalma értelmében, amennyiben az időt, mint valamilyen tőlünk függetlenül, objektíven adottnak (elidegenedetteként) szemléljük, kitűnik, hogy az elkülönülő időpontokra esik szét. Ez azért van, mert a múlt már nincs, a jövő még nincs, a jelen pedig nem más mint cseppnyi (kb.5-6 mp) kiterjedése a múlt és jövő találkozásának.

Ebből látható, vélte *Ágoston*, hogy az időt nem illeti meg a lét fogalma. Olyan mint a *neutrino*, van perdülete (*spin*), de nincs tömege - tehetnék hozzá.

Az, hogy mégis megtapasztaljuk az időt (itt Nyugaton) és fizikai tudomásunk van róla, tehát rendelkezünk, sőt standardizáljuk az idő mértékeit, (később a *normál A* hang vagy a fényév mértéke iserre a sorsra jut), ez azért lehetséges, - véli *Szent Ágoston* - mert az emberi elme rendelkezik azzal a képességgel, hogy azokat a nyomokat, amelyeket az érzéki benyomások vésnek elméjébe, azokat mint *mnemogramm*-okat megőrizze, és ezzel egyidőben (és kronológikusan) időtartamot társítson hozzájuk.

[*Time cells in the human hippocampus and entorhinal cortex support episodic memory*]
(<https://www.pnas.org/doi/10.1073/pnas.2013250117>)

Így időt egy tagolt metódus szerint értelmezhetjük, ahol az idő, mint a múlt és a jelen pillanatnyi jelene de a jövő lehetséges jelene is, az egyetlen időfaktor cella, amely a jelen minden pillanatában változik.

Szent Ágoston korában ez a három idődimenzió fogalom azonban kizárólag az ember tudatában ("lelkében") található meg, azaz "lélekben" mérték az időt.

Ez az, az antropológiailag később meghaladott időszemlélet históriája (*Democritus*-tól a *Higgs bozon*-okig terjedően), melyről a korabeli humanoid percepció még azt állította: hogy az emlékezés: jelen a múltból, a szemlélet: jelen a jelenről, a várakozás: jelen a jövőről.

(*Hortobágyinak Látszó* 2011, <http://www.guo.hu> és a "*Budavári Kutya & Cicak*" honlap levelező tagja.)

*

http://guo.hu/?page_id=145

*

Confitebantur mentem
 libri videtur. et de
 malis et de bonis me
 is deum laudant vestrum et lo
 qui. et in eum geruntur ha
 trantur utilitatem. Intra
 quod ad me accipit. hoc in me
 agitur cum fructibus. et
 agitur cum legibus. Quod
 de illis aliis sentiant. et si
 videtur. Multis tamen fru
 tibus eos multum placuisse.
 et placere suo. et primo usque
 ad deum. et tunc scripta sunt
 in tribus libris de scripturis
 his ab eo quod scriptum est in
 principio sunt textus et
 etiam usque ad sabbatum usque
 in quarto libro cum de
 omni modo animi me in se
 non confiteretur. deus quod cum
 natura una quodammodo sit
 in se et deus. Et ideo in
 qui forte non videtur. ut
 non ille videtur. que sunt
 non amata. Quia in qua
 h. de amato levis. qui gra
 vis testis videtur. quibus
 etiam tempore sit hoc in
 ipso. in eo quod additum est ha

et Et illud in libro tertio
 deum quod deus firmamentum
 factum est spiritus animas
 superces. et corporales inferio
 res. in se non considerat die
 tum est. Res autem in addito
 est taliter. Hoc opus sit tunc
 per *Incipit liber amissionis sui*

agnus es sine et laudabile
 vultu. et magna virtus tua.
 et sapientia tua non est in
 mens. Et laudat te vultu
 homo alius peccis creatur et
 homo cum seculis mortaliter
 sua. vultuereus testimonium
 peccata sui. et testimonium quod
 superbus deus refudit. Et tamen
 laudat te vultu homo. alius
 peccis creatur tunc. Tu enim
 vis ut laudat te desiderat.
 quia fecisti nos ad te. et iniquum